

Eerste lezing uit het tweede boek Koningen

(2 Kron. 36:14-16.19-23)

De leiders van de priesters en het volk
verzaakten voortdurend hun plichten,
gaven zich over aan de verfoeilijke praktijken
van andere volken en bezoedelden de tempel
die de HEER in Jeruzalem geheiligd had.
De HEER, de God van hun voorouders,
waarschuwde hen bij monde van zijn boden,
die Hij telkens opnieuw naar hen toe zond omdat Hij zijn volk
en zijn woning voor de ondergang wilde behoeden.
Maar zij lachten Gods boden uit, minachtten zijn woorden
en dreven de spot met zijn profeten,
totdat de toorn van de HEER tegen zijn volk
zo hoog oplaaide dat niets hen meer kon helpen.
Toen stuurde de HEER de koning van de Chaldeeën op hen af,
Ze staken de tempel van God in brand
en haalden de stadsmuur van Jeruzalem neer.
Ook alle paleizen werden in de as gelegd
en alles van waarde werd vernietigd.
De mensen die aan het zwaard ontkomen waren,
werden als ballingen naar Babylonië meegevoerd,
waar ze de koning en zijn nakomelingen als slaven dienden
totdat het rijk in handen viel van Perzië.
Zo ging in vervulling
wat de HEER bij monde van Jeremia had voorzien.
Zeventig jaar bleef het land braak liggen en had het rust,
totdat alle niet in acht genomen sabbatsjaren vergoed waren.
In het eerste regeringsjaar van Cyrus, de koning van Perzië,
liet de HEER in vervulling gaan
wat Hij bij monde van Jeremia had voorzien.
Hij zette de koning ertoe aan om in zijn hele koninkrijk
mondeling en ook schriftelijk
het volgende besluit bekend te laten maken:

...

'Dit zegt Cyrus, de koning van Perzië:
Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEER,
de God van de hemel, mij gegeven.
Hij heeft mij opgedragen om voor Hem
een tempel te bouwen in Jeruzalem, een stad in Juda.
Laten al diegenen onder u die tot zijn volk behoren,
zich verzekerd weten van de hulp van de HEER, hun God,
en daarheen gaan.'

- Woord van de Heer – Wij danken God

Antwoordpsalm (Ps. 137)

Laat mijn tong aan mijn gehemelte kleven
als ik niet meer denk aan jou.

Aan de rivieren van Babel,
daar zaten wij treurend en dachten aan Sion.
Aan de wilgen op de oever hingen wij onze lieren.
Daar durfden onze bewakers te vragen om een lied,
daar vroegen onze beulen:
'Zing voor ons een vrolijk lied uit Sion.'

Laat mijn tong aan mijn gehemelte kleven
als ik niet meer denk aan jou.

Hoe zouden wij zingen een lied van de HEER
op vreemde grond?
Als ik jou vergeet, Jeruzalem,
laat dan mijn hand de snaren vergeten.
Laat mijn tong aan mijn gehemelte kleven
als ik niet meer denk aan jou,
als ik Jeruzalem niet stel boven alles wat mij verheugt.

Laat mijn tong aan mijn gehemelte kleven
als ik niet meer denk aan jou.

Tussenzang

Tweede lezing uit de brief aan de Efeziërs

(Ef. 2:4-10)

Broeders en zusters, omdat God zo barmhartig is en de liefde die Hij voor ons heeft opgevat zo groot, heeft Hij ons, terwijl wij allen dood waren door onze zonden, samen met Christus levend gemaakt.

Door genade bent u gered!

Hij heeft ons samen met Hem tot leven gewekt en ons een plaats gegeven in de hemelsferen, in Christus Jezus.

Zo zal Hij, in de eeuwen die komen, laten zien hoe overweldigend rijk zijn genade is, hoe goed Hij voor ons is in Christus Jezus.

Door die genade bent u nu immers gered, doordat u gelooft.

Deze redding dankt u niet aan uzelf;

ze is een geschenk van God en geen gevolg van uw daden.

Niemand kan zich daarvoor gelukkig laten prijzen.

Want Hij is het die ons gemaakt heeft tot wat wij nu zijn:

in Christus Jezus geschapen om de weg te gaan van de goede daden die God heeft voorbereid.

- Woord van de Heer – Wij danken God

Evangelie volgens Johannes (Joh. 3:14-21)

Jezus sprak tot Nikodemus:

“De Mensenzoon moet hoog verheven worden, zoals Mozes in de woestijn de slang omhooggeheven heeft, opdat iedereen die gelooft, in Hem eeuwig leven heeft.

Want God had de wereld zo lief dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gestuurd om een oordeel over haar te vellen, maar om de wereld door Hem te redden.

Over wie in Hem gelooft wordt geen oordeel uitgesproken, maar wie niet in Hem gelooft is al veroordeeld, omdat hij niet wilde geloven in de naam van Gods enige Zoon.

Dit is het oordeel: het licht kwam in de wereld en de mensen hielden meer van de duisternis dan van het licht, want hun daden waren slecht.

Wie kwaad doet, haat het licht; hij schuwt het licht omdat anders zijn daden bekend worden. Maar wie oprecht handelt zoekt het licht op, zodat zichtbaar wordt dat God werkzaam is in alles wat hij doet.’